

нового часу школьного (завісно внесення
влас. Диббахера) принесло пільгу для озбро-
ючої людності і що із загальн. гласної отро-
вості школьного закону можуть бути із-
практиці амодієвані, що наконці съ
члвком як надією, осуцествити помере-
но народно і тогды соймъ тиромьскій
буде мавъ бдливо часу посвятити жи-
воту справамъ вірноконституційнымъ
вмѣстѣ, бо тітъ двояк наглядний доказъ,
що оймъ Цісаря горячо бажає добра воцѣ-
народно, хотѣбы мѣти миръ межъ наро-
дами, отже і далеко отонти отъ централи-
стическ. програми нѣмочина двохъ трохъ
кородемъ мѣтъ воцѣмъ прочимъ.

(Анкетя Босній и Герцоговини.) Офи-
ціозный „Pester Lloyd“ відійсь недавно
такку, що теперъ будиъ частъ назвати оку-
пацию Босній и Герцоговини при си вла-
стивітъ именови о. с. приступити до оста-
тосенн анкеті оныхъ краѣвъ для Австрій.
Берлинскій конгрессъ — каже Р. L. — при-
знакомъ на окупацию Босній и Герцого-
вини черезъ Австрію на часъ неозначеный,
тыжъ саміжъ згодился фактично на приз-
наннє оныхъ краѣвъ до Австрій. Теперъ ни-
одна ізъ европѣйскихъ державъ конгрессонныхъ
не буде мѣти нічого противъ того, чтобы
окупацию замѣнити на анексію, бо она вѣтъ
иже на дѣлѣ. Fremdenblatt, тожъ офіціозный
принтъ бар. Гаймерса, записавъ на тѣ выво-
ды Р. Lloyd у, що правительственный оєры
совѣтъ теперъ не займаются тою гласною
анкетію, хотѣбы широкѣмъ можна бути шовнымъ,
що конгрессонъ державы не малибы нічого
сказати противъ анексіи. Якобы тамъ и було,
чи вранду каже одинъ офіціозный, чи дру-
гій, а се рѣчь пенна, що теперѣшный станъ
въ Босній и Герцоговині подѣ Австрій до-
сить причинъ глѣбше застановити надъ
будущою долею оныхъ краѣвъ. Въ Allg. Aug.
Zig. подѣбуєжо дуже цѣнаву доносъ зъ Се-
рвеса, котра малює станъ тыхъ краѣвъ.

ЗАГРАНИЦЯ.

Россія. Зъ Петербурга звѣщають дня
1 (13) серпня, що черниговскій губернаторъ
Шоутакъ збѣставъ усунуеный зъ своего уряду.
Причина сего позичає имовѣрно въ томъ,
що сей губернаторъ казавъ оцэдатамъ отрѣ-
дѣти на народъ въ часѣ розрухѣвъ въ Ше-
жинѣ.

На мѣстоце „Голосу“ почала виходити
въ Петербурѣ „Новая Газета“, выдавана
Модестовымъ, бушимъ профессоромъ нѣко-
рогого университету и сибиробоготникомъ „Го-
лосу“. Модестовъ выдѣлавъ концесію на
нову газету еще за часѣвъ гр. Дорнот-Ме-
ликова.

„Русскій Курьеръ“, либеральный днев-
никъ, виходящій въ Москвѣ, збѣставъ на че-
тыри мѣсяці завѣшаный.

(Розруха противъ жидамъ на Украинѣ)
піднялся недавно такожъ и на лѣвѣмъ бе-
рези Днѣпра и розширился въ короткомъ
часѣ по цѣлѣмъ Переславщинѣ. По безпо-
рядкахъ, въ мѣстѣ Переславѣ, збѣгли
найшовъ рухъ антижидовскій, жиды мешкаю-
чи въ Берисполѣ, боялися судьбы жи-
довъ переславскихъ, прочили власти, чтобы
прислала имъ козакѣвъ. Власть прислала 30
козакѣвъ, котрыхъ розквартировано по жи-
довскихъ домахъ. Маючи до обороны коза-
кѣвъ, жиды зачали смѣлѣйше вытопувати,
отгрожувався и вызывати мирныхъ хри-
стіанскихъ жителей. Обуреній наславшемъ
козакѣвъ зажадалъ Бориспольцѣ дня 12 (24)
лищи, чтобы выгнано жидѣвъ, а коли имъ
исправникъ зачавъ предстаняти, що сего
не можна зробити, рѣшили самі покѣнчити
съ жидами. Исправникъ отгѣхавъ. Съ окля-
камъ „урра! бити жидѣвъ!“ кинулася тов-
на на жидовскій домъ. Погромъ бувъ дѣй-
ствно страшный; все порозбивано, знищено
и поломано. Головна мѣска улица була
скрозъ засѣлана нѣрѣмъ и пухомъ. Мѣстечко
предогаляло картину часѣвъ татарщины.
Отдѣль козакѣвъ не мѣтъ нічого вдѣяти и
спробувавши безуспѣшно розбгнати товну
отоятъ бездѣльно коло почтовой стациі.
Надъ вечеромъ зновъ прихавъ исправникъ,
але товна вже розбилъ жидѣвъ и бенкету-
вала. На просьбу исправника, чтобы розбѣ-
тосъ, підняла товна крикъ, а ктось кинувъ
на исправника коцерею. Исправникъ ка-
завъ стрѣляти. По 100 выстрѣлахъ розбѣ-
гнали козакъ товну, забили на мѣстоци 6
людей а ранили кольконашцѣтъ.

Рѣвночасно бо такожъ 12 (24) лищи
зачалися розрухи въ Березені. На той
день назначено охѣдъ, чтобы поучити жи-
телѣвъ о томъ, що нищенье жидовского май-
на противозаконно. Въ волости оцухавъ
охѣдъ рѣчи иносаря, а коло волости остано-
вила товна жиды, що переѣзджавъ съ двома
бочками горѣвки. Жидъ отдавъ одну бочку,
чтобы его только пропустили. Березенцѣ
пристали. Горѣвку вычили и сейчасъ зачало-
ся бушование. Зъ воєго, що належало въ
мѣстечку до жидѣвъ, остали цѣлыми толь-
ко хата жиды, що живе въ мѣстечку 45 лѣтъ
и не занимаєся торговлею и кузниця ковала
жиды, що робить въ Березенѣ лѣхѣшъ до
плугѣвъ и другій снаряды господарскій. Тов-
на бушувала безъ перестанку до 5-ои години
рано. Предоставлена мирового судіи, и свя-
щенника не помогли нічого, а доперва якъ
появилася козакъ высланы зъ Переслава,
покѣнчилась борба. Надосѣвшій потѣмъ по-
мѣчникъ исправника казавъ зплати 13 лю-
дѣй зъ товны и отославъ ихъ до мѣста. —
О розрухахъ доходить такожъ вѣсти зъ
Варшквона и Веронкова, а навѣтъ зъ ири-
тиньского уѣзда, где мало прійти до забу-
рень въ самѣмъ уѣздѣмъ мѣстѣ.

**Нѣмочина (Програма внутрѣшней
политики кн. Бисмарка.)** Борба дневникѣвъ
поодинокихъ партій продовжалася дальше съ
щоразъ большею завязатостію, чимъ больше
зближалася имовѣрний, доси однакъ все еще
неозначеный часъ выборовъ. Демократично-
поступова преса віднесла мѣлъ вишимъ зъ-
кидъ, що правительство не має ніякой ви-
дноє програмы. На сей закидъ отповѣла
высоккофіціозна Ргов. Согтеар. особною ста-
теею п. з. „Незрозумѣле жаданье“. Офиці-
озный дневникъ кн. Бисмарка называє не
зрозумѣлымъ жаданье якоєсь особноє, аєсно,
предметовой програмы у правительства, бо
тыка програма видна въ воцѣхъ дѣлахъ и
мѣрахъ, довершенихъ правительствомъ въ
последнихъ часахъ. Тутъ нема ніякоє неа-
спосности, а чтобы коротко говорити, то оє-

въ чѣмъ головна програма правительства:
национальное отрождение и внутрѣшнее окрѣ-
пленье Нѣмочины на здоровыхъ экономи-
ческихъ основахъ, экономична независимѣ-
мость Нѣмочины отъ заграницѣ, окрѣпле-
ние финансовоє силы державы черезъ спра-
ведливый роздѣлъ татарскихъ податковскихъ,
зменшенье безпосереднихъ а розширенье
посереднихъ податковъ, чтобы тымъ опо-
собить облегчати данны на публичной по-
требы, зблженье громады отъ значной ча-
сти татарскихъ, а именно отъ татарскихъ на
школы и на подѣмогу убогихъ, поднесенье
рѣшительна и индустриі, оцѣна надъ доброж-
ремѣшникѣвъ и робѣтничкѣвъ пѣсла законѣдѣй
практичного христіанства, оловомъ оцѣна и
охрана державы надъ экономично слабыми.
такъ чтобы держава стала свѣдомю своихъ
христіанско-моральныхъ обовязкѣвъ. Се
есть програма, се цѣль политики канцлера.
А щожъ противъ того станяєся противна
сторона демократично-поступова? вытасъ на-
конецъ Ргов. Согтеар. Нічого ясноє, нічо-
го позитивного, а лише полєсий, негативный
идея, вытасной зъ старой коморы давно и
мабуты на все пережитыхъ, безповоротныхъ
часѣвъ. На ту програму Ргов. Согтеар. отъ
повѣдас Nation. Zig., що именно така про-
грама совѣтъмъ неясна, бо подѣ кожде слово
оєє програмы дадутъ зарѣвно добро подѣ-
сунути такъ справѣдѣ опасной, якъ и на-
шкодливѣйшій замѣры авантюрищій.

(Отношеня съ римскою курією.) Сими
днями надѣтожъ повороту кн. Бисмарка до
Берлина. Зарѣвъ по его поворотѣ має заня-
тосъ прусско министерство працями для нах-
одячоє сесіи прусского сойма, межъ котры-
ми мабуты найперше мѣстоце будуть заня-
ти церковно политичній справы, а именно
ревизія малыхъ законѣвъ такъ неприязныхъ
для церкви. Воє дневникы годѣтожъ, що иже-
нованье Корума епископомъ въ Триерѣ есть
лише послѣдствомъ заключенныхъ иже съ
римскою курією укладѣвъ, котрѣ теперъ бу-
дуть постѣпенно вводиться въ житье.

**Франція (Бесѣда Гамбета въ Бель-
вилѣ.)** Вечеромъ для 12 л. серпня державъ
Гамбета передъ своимъ выборцами въ Бель-
вилѣ знаменитую бесѣду, котра въ многихъ
взглядахъ заслуге на нову увагу. Пере-
досѣмъ выступивъ Гамбета отверго
противъ того, що его поуджуютъ о стремленье
до диктатуры. Се ложъ розсѣвана клерика-
лами и нитрасоциентами (скарыми ради-
калами). „Никто больше ненавидитъ особно-
тоє власти якъ я. Воступивши въ политичное
житье старавсь я побзати причинъ, для чого
упали двѣ чершѣ республики у Франціи. Не-
вѣра въ постѣйность республики и роздѣлъ
межъ народомъ а буржуазією буди причиною
сего. Теперъ вѣра въ постѣйность ре-
спублики утвердилася, а народъ злучився съ
буржуазією въ новѣй особѣлный вертвы.
Франція въ новѣй формѣ здвигаетъ теперъ
до нового житя, она обновляє свои промы-
словы и политичній потребности и здвигаетъ воє-
сковую силу протрачену злодѣйскою рукою.
Уступивша палата отдала Франціи Парижъ,
публична наука и школы поднесены въ не-
бувалый оєносѣтъ, дотациа на просвѣтитѣ цѣли
зблжшено зъ 28 на 106 миліонѣвъ, на конецъ
ухвалено прасову уставу, ту основу свобо-
ды прасы“. Отгакъ переходить Гамбета до
новыхъ праць, якъ еще маютъ бути пола-
годженѣ. Се передосѣмъ основна реформа
судѣбничства въ дуѣхъ независимости судѣбъ.
Дальше слѣдусъ реформа воєска. Гамбета
выказуєся за трилѣтнюю безперерывную служ-
бою, за образованьемъ подѣо-фичерѣвъ, а про-
тивъ одворочныхъ охотничкѣвъ, бо они от-
тягають воєсковую наилучшій силы подѣо-
фичерскій. Воє мусять сповнати свою повин-
ность рѣвно. Щѣ до школъ, то воє суть въ
згодѣ: большѣсть и меншѣсть, центрумъ и
лѣвица. Школа має образовати досѣлныхъ
обывателѣвъ, учителя повинныъ бути сво-
бодный, а церковъ най для себе останеся. Даль-
ше жадає Гамбета реформы сенату въ звѣ-
стивѣмъ уже направленно и выступасъ противъ
клерикализму, отъ котрого хоче освободити
администрацію. Гамбета розвиває своѣ по-
глядъ на податокъ доходовой, котрый ува-
жає яко найбільше моральный податокъ.
Отгакъ звертаєся до администраціи и освѣд-
чаласъ за политичною централизациєю и ад-
министративною децентрализациєю. Безне-
чельность державы, податки, армія и переве-
денье законѣвъ не може бути полизене по-
одинокимъ громадамъ, бо се будиъ малый
подѣлъ отчины. Але свобода громады му-
ситъ бути пошанована. Свобода, повина сво-
бода стоваришени (асоциціи) для воцѣхъ,
только не для монаховъ. Въ концѣ перехо-
дитъ Гамбета до заграничноє политики. За-
гранична политика повинна бути крѣпка и
достойна, Франція повинна заховати чистѣй
и свободній руки и отъ цѣлымъ свѣтомъ жити
въ мирныхъ отношеняхъ. Франція має от-
выскати свою повагу. А коли бачу, якъ
француска суверѣнность розвивалася и посту-
павъ въ мирѣ, свобода и праць, то а пере-
отдѣченный, що прійде день, коли надходящій
штатна будуть рѣшатисъ силою поступу ме-
ждународного права и силою розвою филозо-
фичного духа. Кромѣ грубой силы оружія
суть жежъ еще нашѣ оєносы рѣшати гор-

дѣлѣкѣ узлы международного житя. Духъ
права и справедливости маютъ таковы оєно-
вагу и прійде еще день взаимного порозу-
мѣня. Бажаю, чтобы республика соверталася
середѣ всеобщихъ справъ уважно, чубно
и розумно и все буда далекою отъ замѣша-
някъ и отъ агресіи. Бажаю и надѣюсь по-
бачити той день, коли мы лише дорожю
права и людскости (гуманности) зновъ по-
бачимо нашихъ оторваныхъ братѣй разложъ
съ нами оєнозученыхъ. (Демонстративный,
громкій оцлески и клики: най жѣ Гамбета).
Сей последний уступъ бесѣды Гамбета,
относительно до Алзациі и Лѣотарингіи дуже
немило вразилъ Нѣмцѣвъ и измѣнилъ газеты,
на чѣмъ съ бисмарковскою Nordd. Allg. Zig.
широко розвѣдасъ надъ грабѣжничимъ замѣ-
рами отплаты — über die Revanche-Gelüste
Gambetta.

НОВИНКИ.

— Въ дѣлѣ конфискаты ч-а 55 „Дѣла“
одержали мы слѣдующе письмо:
Ч. 13011

Въ имени С. В. Цісаря!
Ц. к. судъ красный въ справѣхъ кар-
ныхъ во Львовѣ рѣшилъ на подѣставѣ §§
480 и 493 пост. карн. и § 37 зак. проє.,
що основа артикулу уцѣщеноє въ ч-ѣ 55
часписен „Дѣло“ зъ дня 15 (27) лищи
1881 подѣ пашискомъ: „Свобода личности“
въ уступкахъ отъ оловъ „Иже чотыри ты-
жидѣ“ до „буде уничиженый“, и отъ
оловъ „И мы рѣвно съ нашими“ до
„иначе не може бути“ мѣстѣтъ въ со-
бѣ знамена выстунку зъ §. 300 зак.
кар.; въ дальшѣмъ уступѣ отъ оловъ „Намъ
вѣдомо, що Русь“ до „просвѣтъ межъ на-
родомъ“ мѣстѣтъ въ собѣ знамена выстун-
ку зъ §. 302 зак. карн., — що протѣвъ за-
рѣдженя черезъ ц. к. прокураторію держа-
вну конфискаты тогожъ числа часписен
„Дѣло“ есть усцраведливленоє, дальше роз-
просторенные инкриминованныхъ уступѣвъ
есть избороенно и, що забраный пашлаъ
має бути знищеный.

Поводы: Въ инкриминованныхъ усту-
пахъ усилусъ авторъ, оцисуючи фактъ ар-
ештованя учителя людогово въ Середѣмѣ
пов. подгасящего и убарилочюя своѣй оцнеъ
вымыселеный поданьемъ, возбудити вѣгору
противъ жандармеріи и судовни поцѣтѣвому
въ Подгѣйцахъ, що становитъ знамена вы-
стунку зъ §. 300 з. к., а въ уступѣ даль-
шѣмъ выступасъ авторъ противъ Полакамъ
яко тажкимъ ворогамъ Русинѣвъ и усилусъ
возбудити ненависть и вѣгору Русинѣвъ
противъ Полакамъ, що становитъ знамена
выстунку зъ §. 302 з. к. и длатого засто-
ованя повѣсий приномъ законѣвъ.

Львовъ, дня 1 серпня 1881.

Lidl.

— П. М. Савицкоє, учителя, о котрого
арештовано згадували мы въ „Дѣлѣ“, при
чѣмъ наразилися на конфискату ц. к. про-
кураторіи, узлаєо пенсиямъ и нуцено дня
5 л. с. м. на волю. П. М. Савицкій высе-
дѣтъ 5 тыжидѣвъ въ вѣзницѣ.

— Народный театръ чешскій въ Празѣ
згорѣвъ. Чехы новелли отрашну, невыска-
зану отрагу. Ихъ театрѣ, новоздѣиенный
величавый театръ народный згорѣвъ мнѣ-
шешою пятницѣ до оєноду! Остало сужие зга-
рище на томъ мѣстоци, где стоялъ дорогой
скарбъ народный, на котрой каждый Чехъ
глядѣвъ съ дуемою, въ котромъ бачивъ на-
глядный доказъ розвою духового житя цѣ-
лого племена чешского, бачивъ могучесть
своєє отчины, бачивъ дорожѣцину спадчи-
ну для своихъ потомкѣвъ. Трицѣтъ довгихъ
лѣтъ збирало грѣшь до гроша на тую бу-
дову, найбільшій зарѣбникъ окладѣвъ на
ту цѣль съ радѣжничимъ оєрцеємъ свою убо-
гу ленту: тринацѣтъ лѣтъ здвигали тоту
хорошу будову, до котрой украшени при-
кладали щирѣ руки найбільшій народный
артности и робѣтнички, — а нынѣ зъ цѣлоє
той праць лишились лише обгорѣлѣй муры!
Передъ 6 год. по полуции почавъ театръ
горѣти, а о год. 11 остало лише згаричѣ.
Стражъ пожарна за пѣсно надѣтѣла, коли
уже весь театръ обняло палающе море по-
ломѣши. Страта выноситъ надъ 1,000,000
зр., а убѣзаченье будо лише частковѣ бо
выноситъ 460,000 зр. Причина огню доси
не розвѣянона.

— Ревзію отбула вчера полиція льво-
вска и п. Данилюка, редактора робѣтничоє
часписен „Praca“, шукаючи за підозрѣнными
письмами у І. Козакевича, артиста драмат.,
звѣстного зъ процесу краковскихъ социали-
стѣвъ, котрый теперъ мешкає у п. Дани-
люка. Ревзія тая отбуласъ на завѣзаньє
суду краковского, где узвизнено сими днями
чотырехъ социалистѣвъ, у котрыхъ найдено
всказѣнки, що у згаданого и п. К. находѣтся
письма социалистичній, а особливо брошурки
п. т. „Program socjalistów polskich wscho-
dniej Galicyi“, котра вышла недавно въ
Женовѣ. Трудъ полиціи бувъ однакъ даре-
мный, бо не найдено нічого.

— (Дрѣбный вѣсти.) Сов. В. Ковальскій
выѣхавъ сими днями до Стрѣна на двѣ ты

Сконфисковано.

